

VIENOTĪBA KRISTŪ

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Kor. 1:12–17; Rom. 1:29; 1. Kor. 1:10; 1. Kor. 3:1–4; Fil. 2:5–8; 2. Kor. 11:23–28; Kol. 1:24.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet es jūs, brāļi, pamācu mūsu Kunga Jēzus Kristus Vārdā, lai jūsu starpā būtu vienprātība un neceltos šķelšanās, bet lai jūs visi pilnīgi vienoti stāvētu vienā prātā un vienā domā” (1. Kor. 1:10).

Tie, kas novēro savvaļas dzīvniekus, zina, ka daļa radījumu dzīvo baros, ganāmpulkos, dažāda lieluma grupās. Sākot no vilkiem līdz delfīniem un pat armijas skudrām, radījumi mēdz turēties kopā. Šimpanzes īpaši pazīstamas ar ciešajām sociālajām saitēm, dažreiz dzīvojot grupās no 15 līdz pat 150 šimpanzēm. Tomēr šīs attiecības ne vienmēr ir harmoniskas, un dažkārt šimpanzes cīnās savā starpā.

Cilvēki uzvedas līdzīgi – viņi ne tikai mēdz dzīvot grupās, bet dažkārt arī cīnās savā starpā. Un tā ir realitāte pat mūsu draudzēs! Veidojas grupējumi, bieži ap kādu harizmātisku līderi. Un, vēl sliktāk, dažkārt viena grupējuma dalībnieki nesadarbojas ar citiem.

Vai tu esi to pieredzējis savā draudzē?

Ja jā, tad tev ir priekšstats par problēmu, ar ko Pāvils saskārās Korintā. Šonedēļ aplūkosim 1. Kor. 1. – 4. nodaļu, kur apustulis Pāvils risina strīdu problēmu baznīcā un kā to pārvarēt, proti, ar vienotību Kristū.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 18. jūlijā.

Grupējumu problēma baznīcā

Pāvila aicinājums, “lai jūsu starpā būtu vienprātība un neceltos šķelšanās, bet lai jūs visi pilnīgi vienoti stāvētu vienā prātā un vienā domā” (1. Kor. 1:10), dominē pirmajās četrās šīs vēstules nodaļās. Faktiski vairums pētnieku piekrit, ka vienotība ir šīs vēstules visaptverošā tēma.

Izlasi 1. Kor. 1:12–17. Kā šis pants palīdz saprast, cik absurdi ir veidot grupējumus ap vietējiem līderiem? Kāds ir Pāvila risinājums? _____

Lai atainotu vienotības trūkumu Korintas draudzes locekļu vidū, Pāvils izmanto spēcīgus vārdus. Viņš lieto grieķu terminus “schisma” (“šķelšanās”, 1. Kor. 1:10) un “eris” (“strīds”, 1. Kor. 1:11). Lietvārds “schisma” (kā arī darbības vārds “schizō”, “šķelties”) tiek izmantots citur Jaunajā Derībā, lai aprakstītu viedokļu atšķirības, kas noved pie frakcijām. Savukārt lietvārds “eris” (“strīds”) bieži parādās netikumumu sarakstos, kurus kristieši nedrīkst praktizēt.

Izlasi Rom. 1:29, Rom. 13:13, 1. Kor. 3:3, 2. Kor. 12:20 un Gal. 5:20. Kādi citi grieķi ir minēti kopā ar “eris” (“strīds”)? Ko tas mums atklāj par to nopietnību? _____

Strīdi Korintas baznīcā izpaudās pat kā tiesas procesi vienam otru (1. Kor. 6:1–3). “To es saku jums par apkaunošanu,” tā Pāvils aprakstīja šos tiesas procesus starp draudzes locekļiem (1. Kor. 6:5). Pat svinot Kunga Vakarēdienu, viņi nenolika malā savas domstarpības (1. Kor. 11:17–22).

Vienotības trūkuma problēma draudzes locekļu vidū ir tik biedējoša, un Pāvils ir tik noraizējies par to, ka tas ir pirmais jautājums, ko viņš risina šajā vēstulē korintiešiem.

Izlasi vēlreiz 1. Kor. 1:12–27. Padomā, kā šis pants palīdz saprast, kāpēc grupējumi ir tik bīstami draudzes vienotībai. Ko tava vietējā draudze var darīt, lai izvairītos no šīs problēmas? _____

Pievērsti Jēzum

Izlasi 1. Kor. 1:10. Ko, tavuprāt, Pāvils domāja ar vārdiem “lai jūs visi pilnīgi vienoti stāvētu vienā prātā un vienā domā”? _____

Grupējumu veidošanās šeit nozīmē atteikšanos no uzticības Kristum (1. Kor. 1:10). Dievs mūs aicināja “Sava Dēla Jēzus Kristus, mūsu Kunga, sadraudzībā” (1. Kor. 1:9). Mūsu Kungs ir Kristus, un mums jābūt pievērstiem Viņam. Tāpēc atbilde uz reto-risko jautājumu “Vai tad Kristus ir dalīts? Vai tad Pāvils ir par jums krustā sists? Jeb vai jūs esat kristīti uz Pāvila vārdu?” (1. Kor. 1:13) ir skaidrs “NĒ!” Kristus nav sadalīts. Tieši Kristus tika krustā sists par mums. Mēs bijām kristīti “Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā” (Mt. 28:19).

Pāvils piemin, ka mēs esam “Kristus miesa un katrs atsevišķs tās loceklis” (1. Kor. 12:27). Lai gan miesai ir daudzi locekļi – katram sava funkcija –, tā joprojām ir viena miesa. Lai miesa darbotos pareizi, katram loceklim jādarbojas atbilstoši savām spē-jām. Šī metafora norāda, ka Pāvils tiecas pēc vienotības, nevis pēc vienveidības. Viņš tiecas pēc vienotības daudzveidībā. Vēl vairāk, viņš meklē vienotību, neskatoties uz dažādību.

Tomēr visas domas un uzskati jāpakļauj Kristum, mūsu Kungam. Tas, ka Kristus ir mūsu Kungs, Pāvilam ir tik svarīgi, ka viņš atkārtoti atsaucas uz to 1. Kor. sākumā (1. Kor. 1:2, 7, 8, 9, 10). Tāpēc, pirms Pāvils risina grupējumu un cilvēcisku vadītāju jautājumu, viņš vispirms uzsver, ka mūsu visu Kungs ir Jēzus. Draudze nekoncentrējas uz cilvēciskiem vadītājiem. Kristieši ir vērsti uz Jēzu.

Uzsvars uz Jēzu kā Kungu 1. Kor. sākuma pantos palīdz saprast, ko Pāvils domāja ar vārdiem: “Būt vienotiem vienā prātā un vienā spriedumā” (1. Kor. 1:10). Grieķu vārds, kas tulkots kā “vienoti”, nāk no darbības vārda “katartizō”, kas nozīmē, ka kaut kas jāsalabo vai jāatjauno pareizajā stāvoklī. Kad ap cilvēciskiem vadītājiem veidojas grupējumi, attiecības draudzē ir jāatjauno pareizajā stāvoklī, un tas iespējams tikai vienotībā ar Kristu un sava “es” aizliegšanā.

Pēdējo gadu desmitu laikā dažās adventistu draudzes daļās ir uzsvērtā nelielu Bībeles studiju grupu nepieciešamība. Kāda ir atšķirība starp grupējumiem un mazajām grupām? No kā mums uzmanīties, lai nelielas grupas nepārvērstos par grupējumiem? _____

Gudrība un briedums

Grupējumi galvenokārt rodas no pārāk augsta cilvēcisko vadītāju novērtējuma. Tas ļoti apdraud draudzes vienotību un tās locekļu garīgo veselību, jo izkropļots kristīgās kalpošanas priekšstats var novest pie tā, ka draudze piešķir pārmērīgu nozīmi noteiktiem līderiem, kaitējot citiem. Šādas rīcības sekas ir konkurences gaisotne, kas var sašķelt draudzi. Vēl vairāk – ja cilvēciskos vadītājus uzskatām par centru mūsu kristīgajā identitātē, pastāv risks aizbīdīt Kristu prom no pareizās vietas mūsu dzīvē.

Izlasi 1. Kor. 3:1–4. Kā Pāvils šeit raksturo Korintas kristiešu garīgā brieduma trūkumu?

Pāvils skaidri norāda, ka garīgā brieduma rezultātā ticīgais novērtē Dieva gudrību (1. Kor. 2:6, 7), kas mums tiek nodota caur Garu (1. Kor. 2:13) un ir pretstats šīs pasaules gudrībai (1. Kor. 2:6) un cilvēku gudrībai (1. Kor. 2:13). Dieva gudrība ir atklāta pie Kristus krusta (1. Kor. 2:1–4), precizāk – Kristus ciešanās, nāvē un augšāmcelšanās. Tāpēc, pirms atsākt aicinājumu uz vienotību (1. Kor. 3:1–17), Pāvils vēlas, lai lasītāji atzitu patiesas gudrības un brieduma Kristū nepieciešamību.

Gudri un nobrieduši kristieši ir garīgi cilvēki, nevis miesīgi; ne kā zīdaiņi (1. Kor. 3:1). Viņi salīdzina garīgas lietas ar garīgām lietām, “garīgas lietas garīgi apsprieddami” (1. Kor. 2:13, 14). Gudri un nobrieduši kristieši ēd kārtīgu ēdienu, nevis pienu (1. Kor. 3:2; salīdzini ar Ebr. 5:12). Ticīgais, “kas bauda pienu, ir taisnības vārda nepratējs, jo tas ir bērns. Bet pilngadīgiem pienākas cieta barība, tiem, kam ir piedzīvojumi un kam prāti vingrināti izšķirt labu un ļaunu” (Ebr. 5:13, 14). Gudri un nobrieduši kristieši nesaka: “Es piederu Pāvilam” vai “Es piederu Apollam” (1. Kor. 3:4).

Galū galā šie cilvēki, tāpat kā viņi, ir “Dieva darba biedri” (1. Kor. 3:9). Mēs kā draudze esam Dieva lauks, ēka un templis (1. Kor. 3:9, 16, 17). Mēs visi piederam Dievam caur Kristu (1. Kor. 3:11).

Kāda ir tava pieredze, kad biji ļoti vilies kādā, ko ļoti cienīji? Ko tu no tā iemācījies?

Kristum līdzīga kalpošana

Izlasi 1. Kor. 4:1, 2. Ko šis pants māca par pareizu attieksmi pret cilvēciskiem vadītājiem? _____

---

1. Kor. 3:1–4 Pāvils norāda, ka grupējumu veidošanās rodas no garīgā brieduma trūkuma. Tomēr, pirms pievērsties šai tēmai, viņš apstiprina: “Mums ir Kristus prāts” (1. Kor. 2:16). Šī frāze, visticamāk, attiecas uz Kristus domāšanas un rīcības veidu. Citiem vārdiem, ticīgais ir “ar Kristus prātu”, kad domā un rīkojas kā Kristus. Tomēr šo prātu izmantot dzīvē visās lietās nav viegli. Grieķu-romiešu pasaulē valdīja liela konkurence starp politiskajiem līderiem, filosofiem un reliģiskajām autoritātēm. Vēlme iegūt kultūras atzinību acīmredzot noveda Korintas draudzi pie pasaulīgu standartu ievērošanas. Šāda bīstamība pastāv arī mūsdienų draudzē.

Izlasi Fil. 2:5–8. Kā šis teksts palīdz saprast frāzi “Kristus prāts” (1. Kor. 2:16)? _____

Tāpat kā Korintā, arī Filipu draudzē bija notikusi šķelšanās (Fil. 2:1–4), varbūt mazākā mērā. Fil. 2:1–8 māca, ka Kristum līdzīga kalpošana prasa nomiršanu savam “es” un savām savtīgajām ambīcijām, kā arī centienus svētīt citus vairāk nekā sevi, kā to darīja Jēzus.

Kristum līdzīga kalpošana ir tas, ko Pāvils domāja ar frāzi “Kristus kalpi” (1. Kor. 4:1). Tā var norādīt, ka viņi kalpo Kristum kā palīgi vai pakļautie. Pareiza attieksme pret cilvēciskiem vadītājiem balstās uz Kristus paraugu. Kalpi tiek attēloti arī kā “uzraugi” (1. Kor. 4:1, 2). Uzraugs ir persona, kam uzticēta citai personai piederoša īpašuma pārvaldīšana. Viss, kas mums pieder, galu galā pieder Kristum.

Lūdzot pārdomā Fil. 2:5–8 vēsti. Kā mēs saprotam Dieva pašizliedzīgo mīlestību pret mums? Kā arī – kā mēs varam nomirt sev, lai savā darbā atdarinātu šo mīlestību? _____

Dzīvesveids, kas atspoguļo Kristu

Tas, ka nevajadzētu veidot grupējumus, īpaši ap cilvēciskiem vadītājiem, nenozīmē, ka mums nevajadzētu atbalstīt mūsu vadītājus. Mums viņi jānovērtē un jāpalīdz tiem, kas vada draudzes darbu. Dievs sūta cilvēkus, lai veiktu Viņa kalpošanu virs zemes. Draudzes vadītāji, kuri ar savu dzīvi atspoguļo pakļaušanos, ko aino krusts, ir cienīgi, lai viņus dzird un viņiem seko.

Tikai krustam ir spēks atcelt jebkuru manipulācijai līdzīgu kontroli un veicināt pakļaušanos Dieva Vārdam. Kristum līdzīgi vadītāji nodrošina savas kalpošanas sekmes tikai caur Dievu. Jēzus pat šīs zemes dzīves laikā atdeva godu Dievam (Jņ. 17:4).

Pāvils norāda, ka uzticīgai kristīgai kalpošanai jābūt balstītai uz krusta teoloģiju. Krusts atklāj Dieva gudrību un spēku glābt. Vienlaikus tas parāda cilvēku gudrību kā muļķību. 1. Kor. 4:1–13 Pāvils parāda, kā izskatās šāda krusta teoloģija. Pirmkārt, Dievs nosaka kristīgās vadības standartu (1. Kor. 4:1–5). Otrkārt, ciešanas ir istā kristīgās kalpošanas pazīme (1. Kor. 4:9, 11–13).

Izlasi 2. Kor. 11:23–28 un Kol. 1:24. Ko tas māca par ciešanu Kristus dēļ nozīmi? _____

Kristīgi vadītāji seko Jēzus pēdās, gatavi ciest par brāļiem un māsām, un, ja nepieciešams, pat mirt savas kalpošanas dēļ. Pāvils sevi un Apollu sauc par “it kā nāvei nolemtiem” (1. Kor. 4:9). Tie tiek attēloti kā trūcīgi, bada un slāpju mocīti, “pliki un vajāti, bez pajumtes” (1. Kor. 4:11). Viņi tika apvainoti, vajāti, apmeloti un saukti par pasaules “atkritumiem” (1. Kor. 4:12, 13). Atsaucoties uz korintiešiem kā bagātiem, valdniekiem, gudriem un cienījamiem (1. Kor. 4:8, 10), Pāvils atklāj, ka lepnumam nav vietas patiesā kristīgā pārvaldībā, jo tā ir šķelšanās sakne (1. Kor. 4:6).

*Cik daudz tev ir nācies ciest Kristus dēļ neatkarīgi no tavām lomām draudzē?
Kādas mācības tu vari gūt no savas pieredzes? _____*

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas grāmatā “Apustuļu darbi” nodaļa “Divpadsmit vīru apmācība” (17.–24. lpp.).

“Dieva patiesībai ticošā atlikuma vienotība nodod spēcīgu liecību pasaulei, ka viņiem ir patiesība un ka viņi ir Dieva īpašie, izredzētie ļaudis. Šī saskaņa un savienība mulsina ienaidnieku, un viņš ir apņēmis to izjaukt. Tagadējā patiesība, ja tai tic savā sirdī un tiek īstenota dzīvē, vieno Dieva ļaudis un dod viņiem spēcīgu ietekmi.” (Elena Vaita “Liecības draudzei” 1. sēj., 327. lpp.)

“Dievs izved ļaudis, lai viņi būtu pilnīgi vienoti uz mūžīgās patiesības platformas. Kristus atdeva Sevi pasaulei, lai ‘šķīstītu Sev pašam īpašus ļaudis, kas čakli dzītos uz labiem darbiem’. Šis attīrīšanas process ir domāts, lai šķīstītu draudzi no visas netaisnības un no nesaskaņu un sacensības gara, lai viņi varētu celt, nevis ārdīt, un koncentrēt visu savu enerģiju uz lielo viņu priekšā esošo darbu. Dievs vēlas, lai visi Viņa ļaudis kļūtu vienprātīgi ticībā. Kristus lūgšana tieši pirms krusta nāves bija, lai Viņa mācekļi būtu viens, kā Viņš bija viens ar Tēvu, lai pasaule ticētu, ka Tēvs Viņu ir sūtījis. Šī visdziļāk skarošā un visbrīnīšķīgākā lūgšana sniedzas līdz mūsu laikmetam, līdz pat mūsu dienām, jo Viņa vārdi bija: ‘Es nelūdzu par šiem vien, bet arī par tiem, kas caur viņu vārdiem uz Mani ticēs.’” (Elena Vaita “Liecības draudzei” 4. sēj., 17. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Šiszemes kalpošanas nobeiguma fāzē Jēzus lūdza par vienotību: “Lai visi būtu viens [...] lai pasaule zinātu, ka Tu Mani esi sūtījis” (Jņ. 17:21–23). Kāpēc vienotība Kristū ir spēcīgs arguments patiesībai, ka Dievs sūtīja Savu Dēlu glābt pasauli? Kāpēc saistībā ar to vienotības trūkums ir šķērslis draudzes misijai?

2. Izlasi 1. Kor. 4:9–13 un pievērs uzmanību, kā šajā pantā tiek attēloti apustuļi. Kā šis apustuļu attēlojums ir pretējs vadītāju īpašībām, kuras tiek novērtētas mūsu pasaulē? Ko šis pants māca par to, cik Dieva standarti var būt atšķirīgi no šīs pasaules standartiem?

3. 1. Kor. 4:16 Pāvils mudina korintiešus viņu atdarināt. Vai tu būtu gatavs atdarināt cilvēciskus vadītājus? Kā vadītāja atdarināšana var atšķirties no pārmērīgas, pat bīstamas viņa paaugstināšanas?